

Mål T-184/01 R

IMS Health Inc. mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Interimistiskt förfarande — Konkurrensrätt — Klagomål — Påstått upphovsrättsintrång — Kommissionens beslut om skyddsåtgärder — Villkor för bifall av interimistiska åtgärder — *Fumus boni juris* — Krav på skyndsamhet — Intresseavvägning”

Förstainstansrättens beslut av den 26 oktober 2001 II-3198

Sammanfattning av beslutet

1. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Överträdelseernas upphörande — Vidtagande av interimistiska åtgärder — Kommissionens behörighet — Villkor för utövande (Rådets förordning nr 17, artikel 3.1)*

2. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Uppskov med verkställigheten av interimistiska åtgärder som vidtagits i ett konkurrensärende — Omfattningen av behörigheten för den domstol som prövar en begäran om interimistiska åtgärder*
(Artiklarna 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104; rådets förordning nr 17, artikel 3.1)
3. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Uppskov med verkställigheten av interimistiska åtgärder som vidtagits i ett konkurrensärende — Villkor för bifall — Fumus boni juris — Skyddsåtgärder som är motiverade av kravet på skyndsamhet — Avsaknad av betydelse för omfattningen av erfordrad fumus boni juris — Beaktande av kravet på skyndsamhet i samband med den avvägning av samtliga intressen som gjorts av den domstol som prövar en begäran om interimistiska åtgärder*
(Artiklarna 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2; rådets förordning nr 17, artikel 3.1)
4. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Uppskov med verkställigheten av en interimistisk åtgärd som vidtagits i ett konkurrensärende och som ålägger innehavaren av en immateriell rättighet att bevilja licens beträffande rättigheten — Prövning som görs av den domstol som prövar en begäran om interimistiska åtgärder — Artikel 295 EG — Av betydelse*
(Artiklarna 82 EG, 242 EG, 243 EG och 295 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104; rådets förordning nr 17, artikel 3.1)
5. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Uppskov med verkställigheten av interimistiska åtgärder som vidtagits i ett konkurrensärende — Villkor för bifall — Allvarlig och irreparabel skada — Bevisbörda — Skadlig inverkan på själva upphovsrätten — Omfattas*
(Artikel 242 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)
6. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Uppskov med verkställigheten av interimistiska åtgärder som vidtagits i ett konkurrensärende — Villkor för bifall — Avvägning av samtliga ifrågasatt intressen — Övervikt för att skydda en upphovsrätt*
(Artiklarna 30 EG, 82 EG, 242 EG, 243 EG och 295 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)

1. Två kumulativa villkor skall vara uppfyllda innan kommissionen får vidta skyddsåtgärder under en pågående undersökning enligt förordning nr 17, nämligen att det ifrågasatta agerandet är sådant att det utgör ett brott mot gemenskapens konkurrensregler, mot vilket sanktionsåtgärder kan vidtas i form av ett slutligt beslut från kommissionen, och att åtgärderna endast vidtas i fall som bevisligen är bråds-

kande för att förhindra att det uppkommer en situation där den som ansöker om åtgärderna orsakas allvarlig och irreparabel skada eller att oacceptabel skada för allmänintresset uppstår.

(se punkterna 52—55)

2. Enligt artiklarna 242 EG och 243 EG kan domstolen, som skall besluta i det

interimistiska förfarandet, om denna finner att omständigheterna så kräver besluta om uppskov med verkställigheten av den rättsakt som är föremål för talan eller förordna om nödvändiga interimistiska åtgärder, och den måste, när den gör det, beakta de villkor som, vad gäller ansökningar vid förstainstansrätten, föreskrivs i artikel 104.2 i förstainstansrättens rättegångsregler såsom de har fastställts i rättspraxis.

Det saknas anledning att anta att omfattningen av den befogenhet som i artikel 104 i rättegångsreglerna ges till den domstol som prövar en ansökan om inhibition, vad gäller ett slutligt kommissionsbeslut där fördragets konkurrensregler tillämpas och som antagits med stöd av den uttryckliga befogenhet som den har enligt förordning nr 17, skall tolkas annorlunda när det söks inhibition av ett interimistiskt beslut som i stället fattats med stöd av den implicita befogenhet att vidta skyddsåtgärder som kommissionen har enligt artikel 3.1 i nämnda förordning.

(se punkterna 59 och 60)

kurrensområdet finns det inte något övertygande skäl till varför en sökande skulle vara skyldig att visa att den av särskilt starka eller allvarliga skäl har rätt i sak vad gäller giltigheten av vad som trots allt utgör en utvärdering *prima facie* av kommissionen av om det föreligger en överträdelse mot gemenskapens konkurrensrätt. Endast det faktum att skälet för kommissionens bedömning var att det var brådsakande att vidta skyddsåtgärder motiverar inte att en sökande, som ansöker om uppskov med verkställigheten av beslutet som inför sådana åtgärder, skall vara skyldig att visa att *fumus boni juris* framstår som alldeles särskilt befogad. Domstolen som prövar den interimistiska ansökan kan ta hänsyn till denna aspekt vid bedömningen av intresseavvägningen.

Sökanden i ett dylikt inhibitionsförfarande skall därför, för att visa *fumus boni juris*, visa att det finns betydande skäl att betvivla riktigheten i kommissionens bedömning av åtminstone ett av villkoren för att vidta skyddsåtgärder i ett konkurrensärende. Domstolen som prövar en sådan ansökan kommer trots detta, när den avgör om alla villkoren för att bevilja inhibition som föreskrivs i artiklarna 242 EG och 243 EG samt i artikel 104.2 i rättegångsreglerna är uppfyllda, men särskilt när den bedömer om intresseavvägningen utfaller till förmån för sökanden eller kommissionen, ta hänsyn både till den senares bedömning av kravet på skyndsamt som motiverade att det ifråga-

3. Inom ramen för en ansökan om interimistiska åtgärder beträffande en interimistisk åtgärd som vidtagits på kon-

satta beslutet antogs och skälen till varför avvägningen mellan de inblandade intressena utföll till förmån för att anta sådana åtgärder.

(se punkterna 65, 66 och 73)

4. Det följer av artikel 295 EG att en domstol som prövar en ansökan om inhibition normalt skall behandla med försiktighet ett kommissionsbeslut som gäller införande, genom interimistiska åtgärder som beslutats under en pågående undersökning enligt artikel 3 i förordning nr 17 och som är grundade på en preliminär tolkning av artikel 82 EG, av en skyldighet för innehavaren av en immateriell rättighet som är erkänd och skyddad enligt nationell rätt att licensiera nyttjandet av den rättigheten.

(se punkt 91)

5. Kravet på skyndsamhet vid prövningen av en ansökan om inhibition måste bedömas i ljuset av behovet av ett interimistiskt beslut för att undvika allvarlig och irreparabel skada för parten som söker uppskovet. Det är parten som hävdar att det föreligger allvarlig och irreparabel skada som ska

bevisa att sådan föreligger. Det är tillräckligt att skadan, särskilt när den beror på förekomsten av ett antal faktorer, är förutsebar med en tillräcklig grad av sannolikhet.

Trots det måste det vid en utvärdering av de faktorer som kan motivera uppskov med verkställigheten av en åtgärd, såsom ett beslut i ett förfarande enligt artikel 82 EG med förordnande om att ett företag skall bevilja sina konkurrenter licenser att nyttja upphovsrätt, på grund av den skada som det sannolikt kan ge upphov till, tas hänsyn till den omständigheten att den i sig själv är en interimistisk åtgärd som kommissionen vidtagit under en undersökning som ännu inte har slutförts. Man måste därför överväga om det finns en allvarlig risk för att det ifrågasatta beslutets skadliga effekter, om det skulle verkställas omedelbart, skulle vara allvarligare än de som uppkommer på grund av en skyddsåtgärd och under tiden orsaka skada som betydligt överstiger de oundvikliga men kortlivade nackdelarna som uppstår till följd av ett sådant interimistiskt beslut.

En skada av rent finansiell karaktär kan inte, utom under särskilda omständigheter, anses som irreparabel eller ens som endast med svårighet reparabel om den slutligen kan bli föremål för finansiell kompensation. En skada av finansiell karaktär som inte elimineras genom verkställighet av domen i sak

utgör en ekonomisk förlust som kan gottgöras på sätt som föreskrivs i fördraget, särskilt i artiklarna 235 EG och 288 EG. När gottgörelse för det fall det ifrågasatta beslutet ogiltigförklaras utgörs av talan om skadestånd vid de nationella domstolarna, är det emellertid inte möjligt eller ens lämpligt för den domstol som prövar ansökan om inhibition att spekulera i sannolikheten för sökanden att få erforderlig gottgörelse vid dessa domstolar.

Att reducera upphovsrätten till en rent ekonomisk rättighet att motta royalties försvagar rättighetens kärna och kommer i princip sannolikt att orsaka eventuellt allvarlig och irreparabel skada för rättighetsinnehavaren. Den logiska grunden för upphovsrätt är att den ger upphovsmannen till nyskapande och originella verk ensamrätt att nyttja verket och därigenom försäkras att det finns en belöning för den kreativa ansträngningen. Upphovsrätt är av grundläggande betydelse både för den enskilde rättsinnehavaren och för samhället. Den påstått rent tillfälliga karaktären av det betydande ingreppet i det specifika innehållet i sökandens immateriella rättighet räcker inte i sig för att mildra den faktiska risk som föreligger för allvarlig och irreparabel skada.

(se punkterna 116, 117, 119, 125 och 127)

6. Allmänintresset av att äganderätt i allmänhet och immateriella rättigheter i synnerhet respekteras återspeglas uttryckligen i artiklarna 30 EG och 295 EG. Enbart den omständigheten att en sökande har åberopat och försökt upprätthålla respekten för sin upphovsrätt av ekonomiska skäl minskar inte dess rätt att stödja sig på den exklusiva rättighet som ges enligt nationell rätt med det särskilda syftet att främja nyskapande.

Inom ramen för en begäran om uppskov med verkställigheten av en interimistisk åtgärd som vidtagits av kommissionen och som ålägger rättighetsinnehavaren att bevilja licenser att nyttja upphovsrätten, när det inte är uppenbart att en sökandes vägran att bevilja licenser utgör ett missbruk i den mening som avses i artikel 82 EG och när det finns en påtaglig risk att den kommer att lida allvarlig och irreparabel skada om den under tiden tvingas att bevilja licenser till sina konkurrenter, utfaller intresseavvägningen till förmån för att dess upphovsrätt skall skyddas ofördärvad till dess målet avgjorts i sak.

(se punkterna 143 och 144)